

ת"פ 19428/10/15 - מדינת ישראל נגד עבד אלקאדר רגב

בית משפט השלום בכפר סבא

12 ינואר 2016

ת"פ 19428-10-15 מדינת ישראל נ' רגב
בפני כבוד השופטת נאוה בכור

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עבד אלקאדר רגב

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אבישי רובינשטיין

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד מקסים אטיאס

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952; שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), וזינף לפי סעיף 418 רישא ביחד עם סעיף 29(א) לחוק.

על פי המפורט בכתב האישום, כחצי שנה עובר ליום **11.10.15** זינף הנאשם באמצעות אחר היתר כניסה לישראל בכך ששילם לו ₪ 6,500 ומסר לו תמונת פספורט שלו, ובתמורה הכין האחר עבורו היתר כניסה מזויף לישראל במטרה להיכנס באמצעותו לישראל.

ביום **11.10.15** שהה הנאשם תושב האזור בכביש 55 בכניסה לכפר סבא, וזאת מבלי שהורשה להיכנס לתחומי מדינת ישראל ולשהות בה כדן.

בנסיבות אלה, השתמש הנאשם בהיתר המזויף בכך שהציג אותו בפני השוטר זיידה בן אברה.

2. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, זולת ידיעתו בדבר זיוף האישור.

על פי תשובתו במעמד הקראת כתב האישום - הוא נתן ₪ 6,500 - אך לא הבין כי היה זה כדי לזייף

אישור, והוא חשב שהוא קונה אותו.

3. במהלך שמיעת הראיות, העיד **הנאשם** בלבד, כשראיות המאשימה **ת/1-6** הוגשו בהסכמה ללא חקירת עדי התביעה.

4. דיון ומסקנות

לאחר שנדרשתי לעדות הנאשם ולמכלול הראיות בתיק, מצאתי כי המאשימה הוכיחה את כל עובדות כתב האישום מעל לכל ספק סביר, ובכלל זה - התקיימותו של היסוד הנפשי הנדרש לעניין ידיעת הנאשם לעניין היותו של האישור שבידיו- מזויף.

על פי גרסת הנאשם, הופנה ע"י אנשים במקום מגוריו לקבלן ידוע בשם **מוהנד** מנצרת (להלן: "מוהנד"), הנוהג להגיע מידי שבת לשוק בקלקיליה, ותמורת תשלום - מנפיק אישורי עבודה לאנשים, ואף יודע על עוד אנשים שהוציאו דרכו אישורי עבודה (**ת/1** ש' 8-9; פרו' עמ' 6 ש' 17-21).

הנאשם העיד כי למיטב ידיעתו הוצאת אישור עבודה נעשה באמצעות קבלן שמבקש עבורו את אישור העבודה (פרו' עמ' 7 ש' 17) - כאשר מחד גיסא טוען כי מוהנד הוא שאמר לו את הדברים (פרו' עמ' 7 ש' 8-9, ש' 27-31) ומאידך - מעיד כי הדבר נאמר לו ע"י "פקידים בקישור" (עמ' 7 ש' 19-20), זאת בניגוד לגרסתו בבימ"ש ובמשטרה לפיה כלל לא פנה למנהלת הקישור בעניין אישור עבודה (עמ' 9 ש' 11-12).

עוד עולה מעדותו, כי כיוון שהתברר לו כי **בגילו** (21) יוכל להוציא אישור דרך מוהנד לחצי שנה תמורת תשלום ע"ס **6,500 ש"ח** (**ת/1** ש' 9-10; ש' 64-65), פנה לאחרון, שסיכם עמו כי ישלם לו מחצית מהסכום ויתרת המחצית- תשולם במעמד מסירת האישור לידיו (פרו' עמ' 6 ש' 13-15, ש' 30-32; **ת/1** ש' 11).

בנסיבות אלה, קיבל הנאשם את ה"אישור" ממוהנד כששה חודשים עובר לחקירתו במשטרה (11.10.15) - בעבורו שילם לו הנאשם בתחילה 3,000 ₪, ביחד עם מסירת תמונת פספורט, ואת יתרת התשלום שילם לו הנאשם בעת קבלת האישור (**ת/1** ש' 10-12; **ת/5א**).

לטענתו - כשמוהנד נפגש עמו ומסר לו את האישור, אמר לו כי "**האישור הזה מהקישור**" (**ת/1** ש' 10-12; פרו' עמ' 6 ש' 23, ש' 32).

מאז ועד למעצרו- השתמש הנאשם באישור פעמים רבות, ונכנס איתו לישראל (**ת/1** ש' 12-13).

בחינת עדותו של הנאשם במשטרה ובבית המשפט אינה מותירה ספק בדבר העובדה כי הנאשם ידע

בברור כי אין באפשרותו לקבל אישור עבודה בצינורות המקובלים כדין, ועל כן נאלץ לפנות לדרכים עקלקלות:

א. סוגיית הגיל

מגרסת הנאשם במשטרה ובבית המשפט עולה כי היה מודע היטב לנוהל לפיו אישור עבודה לתושבי השטחים ניתנים רק לבני 22 ומעלה (פרו' עמ' 8 ש' 27-28).

בנסיבות אלה, בהיותו בן 21 בלבד, ידע שמפאת גילו אינו עומד בתנאי הסף לקבלת אישור עבודה כדין, ועל כן נמנע מפניה ישירה למנהלת הקישור והתאום בנוגע להוצאת אישור כניסה ועבודה בישראל (ת/1 ש' 57-62, ש' 50; פרו' עמ' 9 ש' 13-14).

בבית המשפט, עומת עם עובדה זו, וניסה לשנות ולטשטש גרסתו תוך יצירת "אבחנה" כביכול בין אישור עבודה "רגיל", לבין ה"אישור" שקיבל הלכה למעשה (ת/5א), שהינו "אישור 00" החל משעה 00:00 עד שעה 00:00, שלטענתו ניתן לכל אחד. וכך העיד הנאשם -

"ש:אתה יודע שאישור עבודה אתה לא יכול לקבל, נכון?"

ת:מותר לי לקבל אישור עבודה

ש:למרות שאתה פחות מגיל 22 באוקטובר 2015?

ת:לא היה מותר. זה לא בדיוק אישור עבודה זה אישור 00"

(פרו' עמ' 8 ש' 29-32)

"ת:אישור עבודה יוצא רק מעל גיל 22, אישור 00 ואישור חקלאות יוצא

לכל אחד"

(פרו' עמ' 9 ש' 21)

למותר לציין כי לא זו בלבד כי אין כל שחר ל"אבחנה" אותה עושה הנאשם בעדותו, אלא שמיד בהמשך - מודה הנאשם במפורש כי למעשה ה"אישור" עבורו שילם בנסיבות אלה הינו אישור עבודה, המאפשר לו להיכנס לתחומי ישראל ולעבוד בכל מקום (פרו' עמ' 9 ש' 1-6).

ב. מנהלת הקישור והתיאום של צה"ל כגורם מוסמך

זאת ועוד, מעדות הנאשם עולה בברור כי למרות שידוע מניסיונו האישי שהגורם המוסמך לתת אישורי כניסה, שהייה ועבודה בישראל הינו מנהלת התאום והקישור של צה"ל (פרו' עמ' 7 ש' 6-8), הואיל ולצורך קבלת "אישור גדר" לכניסה לקו התפר- פנה למנהלת כמקור המוסמך לכך, שילם אגרה, וקיבל היתר (פרו' עמ' 9 ש' 15-16; ת/2), הרי שעל מנת להוציא אישור עבודה- כלל לא פנה למנהלת ולא הגיש כל בקשה (עמ' 9 ש' 11-12; ת/1 ש' 117).

למען הסר ספק, יש בניסיונות ההתחמקות של הנאשם בחקירתו במשטרה כדי לחזק חיזוק ממשי את העובדה לפיה ידע היטב שקניית אישור ע"י גורם חיצוני למנהלת- אינו חוקי.

כך, בחקירתו במשטרה, לשאלתו המפורשת של חוקר המשטרה בדבר ידיעתו על כך שלא זכאי לקבל אישור העבודה משלטונות צה"ל, התחכם הנאשם והתייחס לאישור הגדר שניתן לו (ביודעו כי אישור זה ניתן לו כדין), ולגביו טען כי ישנם אנשים צעירים ממנו שקיבלו אישור דומה למטרת חקלאות.

אף כשחוקר המשטרה ממקד אותו באישור עבודה- ממשיך הנאשם להתחמק מתשובה עניינית ועונה כי "יש דבר כזה, אישור לעבוד בחקלאות בתוך ישראל" (ת/1 ש' 51-53, ש' 56).

חרף האמור, מודה הנאשם בפה מלא בהמשך חקירתו כי ידע היטב שלא היה באפשרותו לפנות ישירות למשרד הקישור אלא היה חייב לעבור דרך אדם שלישי שיבקש עבורו את האישור (ת/1 ש' 69-70).

ג. סוגיית הסכום לתשלום ופרטי ה"אישור"

הנאשם מעיד במפורש את אישור הגדר שניתן לו על מנת שיוכל לעבד אדמות חקלאיות השייכות למשפחתו באזור התפר (ת/2), הנפיק באמצעות פניה עצמאית למנהלת התאום והקישור וכי הדבר עלה לו **אגרה של 10 ₪ בלבד** (פרו' עמ' 7 ש' 14-17, ש' 30-31; פרו' עמ' 8 ש' 1-3; ת/1 ש' 21-30), ואף אמו קיבלה אישור דומה (ת/1 ש' 18-20).

לאור האמור, הרי שבבואו לשלם עבור אישור עבודה סכום רב ומופרך של **6,500 ₪**, לא כל שכן- בבואו לקנות אישור עבודה בכסף (ת/6 סעיף 5) - היה על הנאשם לחשוד כי מדובר בהליך מפוקפק, שאינו מטעם המנהל, ביודעו כי המנהל גובה סכום סימלי כאמור של אגרות בגין אישורים, זאת ותו לא.

למותר לציין כי הנאשם אף אינו יודע להסביר מהי מהותה של מטרת "**צרכים אישיים**" הנקובה באישור המזויף שהונפק עבורו (ת/5א), ומודה כי אין מדובר במטרה שעניינה עבודה (עמ' 9 ש' 26-31).

אף מדו"ח הפעולה של רס"ל זיידה בן אברה (ת/3) עולה כי מהאישור שהציג לו הנאשם (ת/5א) התרשם כי מדובר בזיוף הואיל והכתב היה שונה, מודגש ועקום- באופן שלא מאפיין את אישורי הכניסה של תושבי השטחים לישראל.

ד. נסיבות קניית האישור, ודמותו של מוהנד

מעדות הנאשם עולות אינדיקציות ברורות לכך שהתנהלותו של מוהנד מעוררת חשד.

מגרסת הנאשם עולה כי לא זו בלבד שאין לו את פרטיו של מוהנד - הוא אינו יודע מהו שם משפחתו, אין לו את

מספר טלפון שלו, ואינו יודע היכן מתגורר (**ת/1** ש' 39-43; פרו' עמ' 6 ש' 13), אלא שלדברי הנאשם - מרגע קבלת האישור ואילך - למרות שניסה להשיג את מוהנד מספר פעמים בטלפון הנייד, הפסיק האחרון לענות לשיחותיו, וככל הנראה ניתק את מספר הטלפון (עמ' 8 ש' 13-15; **ת/1** ש' 45).

בנוסף, הנאשם מעיד כי הגם שבדרך כלל קבלנים אינן יושבים בשוק קלקליה, הרי שנאמר לו כי מוהנד - שהינו קבלן בניין לטענת הנאשם - מגיע לשוק קלקליה כל שבת ו"עושה" אישורים (פרו' עמ' 8 ש' 8-10).

זאת ועוד, הנאשם, שהינו טייח במקצועו, העיד כי רצה לעבוד בבניין (**ת/1** ש' 81; עמ' 8 ש' 4-7), אולם הגם שמוהנד הינו קבלן בניין ומנפיק את האישור - הוא אינו מבטיח עבודה אצלו (פרו' עמ' 8 ש' 18).

למרות שעובדה זו בדבר **הנפקת אישור עבודה לפועל ע"י קבלן שאינו מעסיקו מעוררת חשד לכשעצמה**, הרי שלדיו של הנאשם - לא עורר הדבר כל חשד כי מדובר באישור מזויף, והסביר שקבלן יכול להוציא אישור גם למי שאינו עובד אצלו בהתאם לתנאים של מנהלת הקישור לפיהם צריך כביכול להוציא אישור עבודה דרך קבלן (פרו' עמ' 9 ש' 9-12).

ה. מניע כלכלי מובהק של הנאשם

עדות הנאשם, שהינה רצופת סתירות ופירוכות, הותירה בפניי רושם בלתי אמין.

לדברי הנאשם, במשך חמשת החודשים מעת קבלת האישור ועד למעצרו - השתמש באישור מידי יום ונכנס איתו לישראל (**ת/1** ש' 12-13, ש' 76-77, ש' 79), הראה את האישור מספר פעמים לגורמי משטרה, עד שנבדק במחשב - והופתע לגלות כי האישור מזויף (פרו' עמ' 8 ש' 20-22).

הנאשם טוען שסבר כי מדובר באישור אותנטי וחוקי (פרו' עמ' 6 ש' 6-9) כיוון שאישורים דומים הונפקו לאנשים נוספים לפניו (פרו' עמ' 8 ש' 24), ולו היה יודע כי מדובר בזיוף - לא היה עובר על החוק, כיוון שיש לו משפחה (פרו' עמ' 7 ש' 10-11), לא היה מציג אותו למשטרה (**ת/1** ש' 14-15, ש' 31-35), ולא היה משלם סכום כזה עבור אישור מזויף שיהרוס את משפחתו (**ת/1** ש' 48).

יש לציין כי התמונה האמורה אותה מציג הנאשם בעדותו בבימ"ש, אינה מתיישבת כלל עם האמור בדו"ח הפעולה של **רס"ל זיידה בן אברה (ת/3)**, ממנו עולה כי בעת שעצר לבדיקה את הרכב בו נסע הנאשם, בכניסה לכפר סבא, נראה הנאשם כשהוא **לחוץ, הוריד את ראשו, היסס** תחילה למסור לידי השוטר את תעודת הזהות והאישור, וניכר כי הוא **מתנשם ושרוי בלחץ**.

אף משהתעורר חשדו של רס"ל בן אברה בדבר כשרות האישור ושאלו למקור האישור - **גמגם** הנאשם, אמר לו כי האישור מהמעבר, ורק לאחר שהשוטר התקשר למת"ק ונודע לו האחראי על הוצאת אישורים לתושבי השטחים כי אין לנאשם אישור - הודיע לנאשם כי הוא מעוכב.

בנסיבות אלה, לו סבר הנאשם באמת ובתמים כי מדובר באישור חוקי ולגיטימי, לא היה במצוקה שעה שנעצר הרכב בו נסע לבדיקה.

זאת ועוד, טענותיו של הנאשם לפיהם לא היה מסתכן ופועל בניגוד לחוק - אף הן אינן מתיישבות עם עדותו בדבר מניע כלכלי מובהק להשגת אישור עבודה, באופן דחוף ומידי, הואיל והאישור מהווה הטבה כלכלית משמעותית שיש בה כדי לסייע באופן ניכר למשפחתו, בעיקר נוכח עדותו כי אשתו בבית חולים ומצבו הכספי קשה, ועל כן אף דאג לגייס את הכסף הרב שנדרש עבור האישור (פרו' עמ' 6 ש' 27-28; פרו' עמ' 10 ש' 1-9).

בנסיבות אלה, הרי שהסיכון אותו לקח הנאשם בהשגת אישור מזויף, הינו מחושב, ומתיישב עם ניסיון החיים, מקום בו התועלת שהפיק הנאשם מזיוף האישור גוברת על הסיכון שזיוף האישור טומן בחובו.

בשולי הדברים יוער כי גרסתו של הנאשם במשטרה מעלה סתירות רבות למול גרסתו של נהג הרכב בו נסע לתחומי ישראל, **מר יוסף ג'רבי**, שאף הן מכרסמות במהימנותו של הנאשם.

כך, למשל, מנסה הנאשם להקטין מהיקף עבודתו בישראל וטוען כי עבד עם מר יוסף ג'רבי, שהסיע אותו לתחומי ישראל, כשלוש פעמים בשבוע שקדם לכן **1/ת** ש' 87-91, אולם משעומת עם גרסתו של ג'רבי - מאשר כי עבד עמו כ-10 ימים בחודשיים שקדמו לחקירתו (**1/ת** ש' 96).

זאת ועוד, בתחילה טוען כי לא הראה לג'רבי אישור עבודה אלא רק אמר לו בע"פ כי יש בידו אישור (**1/ת** ש' 99), ורק לאחר שמעומת עם גרסת ג'רבי לפיה הראה לו את האישור - מאשר כי יכול להיות שהראה לו את האישור (**1/ת** ש' 103, ש' 105).

דברים אלה מעידים כי הנאשם אינו מהסס להכחיש עובדות בידעו כי הן נכונות, כמו גם לחזור בו מהכחשות אלה, והכל - תוך שניות ספורות בחקירתו.

5. אשר על כן ונוכח המפורט לעיל, השתכנעתי מעל לכל ספק סביר כי הנאשם קנה אישור עבודה מזויף, בידעו כי הוא מזויף.

הנאשם, אשר כבר פנה בעבר לשם קבלת אישור כניסה לצורך עיבוד אדמות חקלאיות בקו התפר, ואף קיבל אישור כאמור, ידע כי בשל היותו צעיר מידי לא יוכל לקבל אישור עבודה כדן, ועל כן פנה בלית ברירה לקניית אישור.

נסיבות קניית האישור - מידי דמות עלומה שלא ניתן לאתרה, בסכום עצום ומופרך של אלפי שקלים, המתיישב עם תעריף בגין פעילות בלתי חוקית, וכל זאת בניגוד לנהלי צה"ל הידועים לנאשם - אינם מותירים ספק כי מתקיים בו

היסוד הנפשי.

6. לאור כל האמור, הריני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ב' שבט תשע"ו, 12 ינואר 2016, במעמד הנוכחים.